

## HUIS- OF NAAKT

Waarschijnlijk ben ik de enige die dit jaar regelmatig de enige echte Hemelvaartsoep heeft gemaakt. Weliswaar is het recept familiegeheim, maar ik ruilde het dit voorjaar met een kromgetrokken Gelders boertje voor een door mij gedrukt boek. Inmiddels is de brave borst opgenomen in een verzorgingstehuis. De soep is te smakelijk en te rechtvaardig om in vergetelheid te raken - nooit geweten dat er rechtvaardige soep bestond. Bovendien voedzaam en goedkoop, actueel en hip want ook bijzonder milieuvriendelijk.

Het belangrijkste ingrediënt is slak; huisje- of naakt. Zoals bekend zijn er vier periodes waarin men ze makkelijk raapt: bij zonsopgang, zonsondergang en vlak voor en na een regenbui. Zonsopgangslakken zijn het lekkerst omdat ze 's nachts hun buikje vol hebben gegeten. Voor vier personen rape men circa veertig slakken (huis- of naakt) en kookt ze met een afgestroken eetlepel zout vijf minuten in een liter regenwater. Voeg een half pond onbespoten en fijngehakte brandneteltoppen toe, vier laurierblaadjes, drie gekneusde jeneverbessen en een mespuntje cantharelpeper. Laat de soep afkoelen en werk het zwijkje door een panty (boertje prefereerde overigens een gedragen nylonkous) of een fijnmazige zeef. Peuter het geslonken vlees uit de huisjes en snijd het net als de ingeklonken naaktslakken in stukjes. Breng de bouillon opnieuw aan de kook. Versnipper twee biologisch-dynamisch geteelde uien plus een goed gewassen, forse prei en voeg de groente samen met het slakkenvlees al roerend toe. Hard en snel doorkoken en bijtgaar serveren in een voorverwarmde kom of bord. Heerlijk met in olijfolie gebakken blokjes oud brood. (Oud brood is niet hard, géén brood dat is pas hard). Enkele druppels Angostura, een aromatisch kruidenbitterteje gewonnen uit gentiaan, geven het geheel een exotisch parfum.

Nota bene: die druppels maken geen deel uit van het oorspronkelijke familie recept; mijn boertje gebruikte simpelweg Maggi. Heeft u gewetensproblemen, denk dan aan het aloude adagium: Een oog om een oog, tand om tand. Wie z'n billen brandt moet op de blaren zitten. Dus: eigen schuld, dikke soep. Moeten ze de zaailingen maar niet opslimmen.

[Oorspronkelijke auteur: P.Y. de Vries. Met toestemming overgenomen uit: Tuinjournaal, 15(3): 13 (augustus 1998). Ingezonden door Jeroen Goud]